

N:o 73.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 1 maj 1894.

— — — — Andra Kammaren — 2 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition till Riksdagen angående ordnandet af pensionsförhållandena vid intendenturcorpsen.

(Statsutskottets utlåtande n:o 39.)

Till Konungen.

Uti en den 26 sistlidne januari till Riksdagen aflåten proposition (n:o 34) har Eders Kongl. Maj:t, under åberopande af bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver landtförsvarsärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen att medgifva, att fältintendenter, intendenter och förvaltare vid intendenturcorpsen måtte få förklaras berättigade att, under de villkor i öfrigt, som för åtnjutande af fyllnadspension finnas stadgade uti cirkuläret den 22 juni 1877 angående ny pensionsreglering för armén, vid fyllda 60 lefnadsår tillträda den dem enligt samma cirkulär tillkommande pension.

Af den åberopade omständigheten att för de förutvarande regementsintendenterna varit stadgad rätt att vid fyllda 60 lefnadsår tillträda fyllnadspension, synes Riksdagen icke ovilkorligen böra följa, att för den nya intendenturcorpsen i dess helhet samma bestämmelse skall antagas, enär af corpsens ifrågavarande tjänstebefattningar icke alla äro likställda med de förutvarande regementsintendenternas. Om det också må befinnas lämpligt, att de 54 intendenterna i denna corps erhålla rätt till fyllnadspension vid samma ålder som de med dem likställda regementsintendenterna, d. v. s. vid 60 lefnadsår, och att således dem åläggas att afgå från tjensten vid 63 års ålder, för att man må hafva visshet, att

de i tjänst varande intendenterna ega den kroppsliga rörlighet och uthållighet, som utan tvifvel deras tjänst i synnerhet i krig fordrar, äfvensom att bland de pensionerade vid mobilisering finnes någon tillgång till reserver, har Riksdagen deremot i afseende å de 9 fältintendenterna och de 53 förvaltarne, hvilkas befattningar icke i allmänhet torde kräfva samma rörlighet och spänstighet som intendenternas utan synas mera likställda med vanliga civila tjänster, ansett rätten till fyllnadspension böra inträda först vid 65 år och skyldighet att afgå från tjänsten med sådan pension vid 68 lefnadsår, hvilket skulle medföra en väl behöflig besparing i de betydande kostnaderna för arméns pensionering. Riksdagen styrkes i denna uppfattning af det förhållandet, att medelpensionsåldern för de civile tjänsteinnehafvarne är omkring 67 år och att ett ganska stort antal af dem, nemligen de, som innehafva de ansträngande domarembetena, har skyldighet att afgå från tjänsten först vid 70 lefnadsår samt att andra civila embets- och tjänstemän kunna qvarstå i tjänst äfven efter denna tid.

Härtill kommer, hvad särskildt förvaltarne angår, att, då i alla händelser vid mobilisering deras antal måste genom anställande af reservförvaltare betydligt ökas, svårighet icke torde uppstå att för de poster, som möjligen skulle kräfva större mått af kroppslig rörlighet, använda de yngre af de ordinarie förvaltarne samt i öfrigt reservförvaltare och deremot låta de äldre förvaltarne, som ju ej kunna vara så särdeles många, qvarstanna vid den mera lugna tjänstgöringen vid depôtterna.

På grund af hvad sålunda anförts har Riksdagen på det sätt bifallit Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning, att Riksdagen medgifvit, att fältintendenter, intendenter och förvaltare vid intendenturcorpsen må förklaras berättigade att, under de vilkor i öfrigt, som för åtnjutande af fyllnadspension finnas stadgade uti cirkuläret den 22 juni 1877 angående ny pensionsreglering för armén, få, intendenter vid fyllda 60 lefnadsår samt fältintendenter och förvaltare vid fyllda 65 lefnadsår, tillträda den dem enligt samma cirkulär tillkommande pension.

Stockholm den 2 maj 1894.

Med undersätlig vördnad.